

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Meje ali mostovi?

Giovan Battista Montini, papež Pavel VI., je od zmeraj verjel v zahodno demokracijo kot sad zrelosti evropske civilizacije. Bil je bister in globoko veren človek, ki je ponižno in z zaupanjem nosil težo kulture in zgodovine lastnega naroda (v temnem obdobju republike) in celega sveta. Kot Petrov naslednik je trdno veroval v dialog (s hebrejci in muslimani) kot način izvajanja poslanstva Kristusove Cerkve. In dialog je že most. V vse večji politični, ekonomski in moralni krizi je vse bolj (p)ostajal odprt za to, kar je bilo bolj univerzalno. Vest mu ni dopuščala ostati zaprt v svojih mejah; ko je šlo za ljubezen do človeka, ni poznal meja. In ljubezen je spet most. Velicina svetosti papeža Montinija je bila v pripravljenosti služiti, razumeti, darovati, boriti se za najmanjšega, biti pastir med svojimi ovčami, Oče sklonjen nad svojimi otroki. Svetost — popolna zvestoba Bogu — je bila zanj največja želja in sam smisel življenja; biti »pontifex«, graditelj mostov, in »sacerdos«, darovalec svetega. In če bo, kakor se zdi, postal kanoniziran svetnik, bo to tudi zato, ker je v zvestobi Bogu in človeku znal biti most med njima. In kjer je most, tu je srečanje, ki v ljubezni vodi do pravega spoznanja sebe in drugega; pot odnosa je pot življenja. Kdor pa z zaupanjem ne tvega odprtosti svojega srca, zapira poti, postane meja bližnjemu in sebi.

Svetniki so bili (in so) v svojem zemeljskem življenju polnokrvni ljudje iz mesa, ki so v sebi ukrotili bolešno slo po zemlji in v ljubezni do človeka našli večni studenec. Verjeti v občestvo svetih pomeni imeti svetnike za prijatelje, zgled in priprošnjike, ki so bili, kakor Marija, v nebo vzeti in bdijo nad nami. Vsi mi smo klicani k svetosti, da prelomimo zaprte kroge magičnih ideologov krvi in zemlje (nacionalizmi, gentilizmi...) ter da gradimo mostove ustvarjalnega sožitja med ljudmi dobre volje tam, kjer smo: v šoli, na delu, v zboru, v društvu, v stranki... Slovenci so z dostojanstvom prestali marsikatero zgodovinsko nevihto tudi zato, ker so z zaupanjem gledali na Marijo in svetnike kot na »zlate lestve« do Boga, ki daje moč potrjim in odprtim srcem. Naša enotnost sloni na bogastvu, ki izhaja iz srečanja med različnimi. In kar raste iz enotnosti, gradi mostove, ki obstanejo tudi v večnosti.

Danijel Devetak

Ali zavzema Italija trda stališča?

Predstavniki slovenske manjšine, ki so se v ponedeljek zvečer v prostorih tržaške prefekture mudili na sestanku s svetovalcem za politična vprašanja v italijanski delegaciji, ki se s slovensko pogaja o nadgradnji osimskih sporazumov, ne morejo biti zadovoljni. Guglielmo Ago (tako je ime svetovalcu) je namreč izjavil, da namerava vlada v parlament zopet vložiti zloglasni Maccanicov osnutek za zaščito slovenske manjšine, ki je tokrat po nekaterih vesteh celo bolj omejevalen od prejšnjega. Po Agovih besedah pa prihaja na dan celo možnost, da se bo italijanska država pred odobritvijo zakona poslužila sredstva, do katerega smo Slovenci v Italiji že zdavnaj zavzeli zelo negativno stališče, in sicer preštevanja. Težave bodo tudi pri refinansiranju zakona za podporo slovenskim kulturnim ustanovam. Samo pri vprašanju slovenskih televizijskih oddaj je bil Ago bolj odprt, saj bi morale slednje po njegovem mnenju steči v sodelovanju s Tv Koper.

Predstavniki naše manjšine se je tako soočilo z zelo trdimi in omejevalnimi stališči italijanskega vladnega predstavnika. Vprašanje pa je, ali bo šla Italija dosledno po tej poti ali so bile te grožnje (drugače jih ne moremo imenovati) le poskus ustrahovanja naših predstavnikov, s katerim hočejo italijanski vladni krogi izvesti, kakšna je temperatura pri nas. V isti sapi namreč predsednik italijanske vlade Ciampi v svojem poročilu parlamentu govori o nevarnosti italijanskega iredentizma v naših krajih. Katera poteza je bolj verodostojna?

Jasno pa je, da je danes Italija v taki situaciji, da si ne more privoščiti igrati vloge izsiljevalca na mednarodnem prizorišču. Vsaj sedanja vlada si tega ne more in ne sme dovoliti. Vendar je vprašanje, kdo v Italiji v resnici ukazuje, uradna oblast ali pa tista v senci...

Dragi laiki, ali ni to malo preveč?

Napadi in omalovaževanja na račun Cerkve in papeža nimajo meja v laičnem italijanskem tisku. Postal je kar prava konstanta. Načrtno? Kar pogledjmo eno izmed zadnjih »cvetk«. Pred časom je bila napovedana papeževa enciklika o morali. Zgleda, da je tik pred izidom in da bo nosila naslov Veritatis splendor.

Že pred tremi leti je bil znan njen delni osnutek. Nekateri laični časopisi in časnikarji pa so se »obesili« na stari in delni osnutek in ga proglasili za uradni tekst. Skratka, poročali so o izidu nove papeške enciklike. Časopis Il Manifesto ji je dal naslov: Zadnja Wojtylova križarska vojna, Republika pa je posvetila izidu nove enciklike kar dve strani. Časnikar Filippo Gentiloni je napisal: »Vsebina ne odgovarja naslovu. Dokument je bolj žalostne, že

Letoviščarjem na morju ali v gorah vesele počitnice!

Sindrom »pasjih dni nečistih« Slovencev

Po daljšem obdobju umirjene dialektike med različnimi političnimi komponentami v okviru manjšine se kažejo znaki določene razživetosti. Zanimivo pa je, da nove polemike znotraj manjšine niso nastale kot kritika negibnosti ali zavzemanja premalo odločnih stališč do naših odprtih vprašanj, temveč kot očitane več pobud, ki jih je v zadnjem času izvedla Slovenska skupnost kot samostojen politični subjekt. Že v času volitev so nekateri manjšinski krogi mučno prenašali premočrtno in odločno volilno kampanjo SSK, ker bi raje videli, da bi njeni glasovi bili na razpolago »demokratičnim« vsedržavnim strankam. Upali so, da volivci ne bodo sledili pozivu slovenske stranke po samostojnem nastopanju. Ker se pa to ni zgodilo (nasprotno, tradicionalnim volivcem so se pridružili še novi) in SSK tudi po volitvah odločno nastopa v obrambo temeljnih manjšinskih pra-

vic in zahtev, tako na notranji kot mednarodni ravni, je v eni od krovnih organizacij (SKGZ) završalo, kot že dolgo ne. O tem smo imeli priložnost brati daljši članek v eni prejšnjih številc KG, zato določenih stvari ne bomo ponavljali. Želeli bi pa opozoriti na neki drug izpad proti SSK, ki ga je podpisal urednik slovenskega glasila SKP (Stranke komunistične prenovne) Iskra v št. 30 z dne 30. julija. Članek ima naslov Etnični radikalizem ali sindrom »čistih« Slovencev in v njem avtor prikrito in mestoma odkrito polemizira s SSK v zvezi z njeno pobudo za protestno manifestacijo pred tržaško občino zaradi črtanja pravice do javne rabe slovensščine. Kot znano, je manifestacija povsem uspela, tako da so bili presenečeni tudi sami italijanski krogi. Protestu se je, po pravici povedano, brez pomislekov pridružilo pokrajinsko vodstvo SKP. Slovenski član tega vodstva in urednik Iskre g. Lipovec pa v omenjenem članku pravi, da so »inicijatorji (SSK) manifestacije na Trgu zedinjenja Italije pokazali, kako so vedno bolj daleč od realnega političnega življenja.«

Takšna pavšalna trditev je v protislovju z neko drugo mislijo v istem članku, da niso dovolj samo besede in resolucije, temveč so potrebne tudi konkretne akcije. No, in etnično »čista« slovenska stranka je dala pobudo za takšno konkretno akcijo, ki se je izkazala za nujno potrebno in je tudi dejansko uspela. Čemu potem kritiziranje pobudnikov? Očitno je treba premagati sindrom občutka manjvrednosti zaradi številčne majhnosti naše manjšine, ki je vir zmotnega prepričanja, da moramo Slovenci nastopati vedno v soglasju s tako imenovanimi demokratičnimi silami, ker vse drugo je »etnični radikalizem«.

a.t.

Obeta se črna jesen

Dobro vemo, kaj pomenijo v naši državi dnevi okrog 15. avgusta. Vse se ustavi, splošna parola je: počitnice. Počitnice, gore, morje, plaža, vlaki, letala, eksotični otoki, potem avti in avti, vendar ne za vse.

Različni statistični podatki nas namreč vznemirjajo z napovedmi kar se da črne jeseni, seveda če so njihove številke točne in zanesljive.

Mikavnost počitniškega časa kar zamre ob spoznanju, da je zaposlenost v Italiji zelo ogrožena in da bodo žrtve predvsem delavci, njihove družine in otroci.

In spet se nam vsiljuje vprašanje: so te številke resnične? Vse kaže, da so. V šoli grozi odpust 20.000 oseb, na železnici 26.000, na pošti 35.000, v težki industriji 16.000, v kovinski 80.000, v kemijski industriji 2.000, v okviru telekomunikacij 5.000. Zaposlenost vidno pada tudi v farmacevtski in tekstilni industriji, v gradbeništvu pa je v nevarnosti kar 250.000 delovnih mest.

Pravo vojno poročilo!

Italijanska gospodarska kriza je sicer sorodna tisti, ki je zajela vso Evropo. Naša vlada tu pa tam išče rešitev, recesije pa ne more zaježiti. Predsednik vlade Ciampi je sicer šel v Tokio na srečanje najbolj razvitih

držav v svetu s podpisano pogodbo o ceni dela. Toda to še ne zadostuje. Sindikalisti zatrjujejo, da ne vidijo čudežnih rešitev problema in tudi ne novih delovnih mest. V mesecu maju so zabeležili padec proizvodnje v težki industriji za 6,2%, v avtomobilski za 8,2, v jeklarnah za 10,9%. Upoštevajmo še mednarodni valutni vihar in napovedi so lahko le črnoglede.

Vznemirjenost se je razširila med Italijani, tako da 54% jih je kar zaskrbljenih, 39% zelo zaskrbljenih, 7% pa nadvse zaskrbljenih. V potrditev tega stanja nam je tudi ugotovitev, da je potrošnja v letošnjem letu padla v primerjavi z lanskim, kar se ni dogajalo že od leta 1975.

Prihodnja številka Katoliškega glasa bo izšla v četrtek 2. septembra

Marija in naš čas

Kdo je ta žena, katere ime je tolikokrat izgovorjeno. Kaj nosi v sebi, da že stoletja zbira okoli sebe toliko ljudi, da po domovih visi njena podoba na najvidnejšem mestu, da so ji zgradili toliko cerkva, od preprostih kapelic do mogočnih gotških katedral. Da, kdo je pravzaprav ta žena in od kod njej ta čar in privlačnost.

To je bila žena kot koliko drugih žena, ki je hodilo in hodi po tem svetu. Bila je del tiste človeške resničnosti, ki je občutila vso bolečino zla in je zato iskreno hrepenela po božjem odrešenju. Bila je močna žena, ki je poznala revščino, trpljenje, beg in izgnanstvo. Božje odrešenje ni le pasivno sprejemala, temveč se je z zavzetostjo vrgla v ta božji načrt. Najprej je sprejela Skrivnost življenja in preko svojega telesa podarila tej zemlji Začetnika življenja. Potem je sledila svojemu Sinu, Večni besedi, in mu pomagala uresničevati božjo zamisel o človeku in božjem kraljestvu. Za njegovo stvar je šla pod križ. Z bolečino in vero je sprejela njegovo mrtvo telo v svoje naročje. Presrečna ga je objela obsijanega z žarki velikonočnega jutra.

Ko se ji je iztekel čas, je v Njem dosegla polnost življenja. Postala je najzlahotnejši sad odrešenja vsega človeštva. Zdaj nadaljuje svoje nekoč začeto sodelovanje z Bogom pri tem odrešenjskem procesu skozi čas. Z vso lepoto in močjo materinske ljubezni zavzeto pomaga bratom in sestram (po telesu) njenega Sina, vsem ljudem, da bi bili vsi, prav vsi, deležni božje ljubezni, tako kot ona.

To je žena, ki je v hvalospevu - Moja duša - enkratno podala podobo o Bogu. Njen Bog je tisti Bog, ki bogate odpusti prazne, nasilne meče s prestolov in povišuje ubožca. Njen Bog ni Bog tistih, ki so si položaj pridobili z oblastjo, da z njo teptajo in ponižujejo sočloveka. Tako mora človek biti v službi njihovi pohoti po oblasti, namesto da bi oni služili človeku, kot je govoril njen Sin Jezus.

Iz tega sledi, da je bil njen odnos do Boga, do odrešenja, do življenja vse prej kot pasiven. Njena veličina je prav v tem spoznanju, ki jo spodbuja, da neprestano sodeluje pri odrešenju, aktivno in zavzeto, in to za najbolj zapostavljene in zavržene zaradi oblasti močnih in bogatih. Zato ni čudno, da se k njej stekajo množice vernikov, preprosto ljudstvo, malo pa mogočni in bogati, kajti ti je ne potrebujejo.

S tem svojim pristopom nam Marija postaja model in vzor delovanja krščanskih skupnosti. Ona ni izven Cerkve, je le tista, ki je bila in je v prvih vrstah, nekoč skupaj z apostoli, danes z vsemi tistimi, ki verujejo v Jezusovo stvar.

Naj ne bo naš odnos do nje v stalnih priprošnjah le za naše potrebe in težave. Ne bodimo varen otoček, katere naj varuje s svojim plaščem. Skupnosti, ki verujejo v njenega Sina, morajo biti odprte prav za zadnje, najbolj odvržene. Te skupnosti morajo biti nosilke življenja, novega upanja. Kot je Marija dala svetu Jezusa, pot resnice in življenje, tako morajo tudi naše skupnosti rojevati življenje z veliko začetnico.

Ob prazniku njenega Vnebovzetja naj nas Marija kot mati Cerkve popelje v prve vrste pri sodelovanju za odrešenje. Pojdimo za njo. V

naporu za graditev božjega kraljestva nas bo varovala in spodbujala. Samo na ta način bomo resnično spoznali in občutili njeno materinsko dobroto in ljubezen.

Tone Bedenčič

Denver - srečanje Janeza Pavla II. z mladino

Vsakoletno množično srečanje mladih z Janezom Pavlom II. je viden znak, da se nekaj premika pri mladih. Tokrat je srečanje v »laičnem« kraju, mladina bo od blizu spoznala, kaj je Amerika. Nekdo je že opozoril: mladi, ohranite svojo identiteto, ne posnemajte Amerikancev.

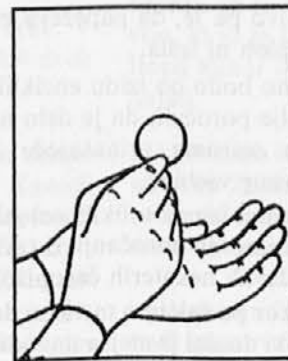
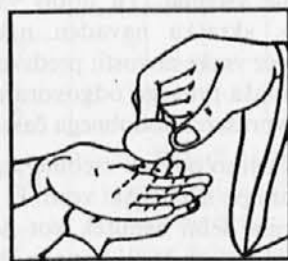
Iz Italije je prisotnih 14.000 mladih, med temi tudi dve Slovenki: Giorgina Pisani in Alenka Štoka, ki nam bosta poročali o tem dogodku.

Negativni del tega srečanja pa je ameriško zadržanje, ki hoče izrabiti ta trenutek in čim več zaslužiti: vsaki stvari so namreč dvignili cene in prodajajo razne »spominke«, ki nimajo nič kaj opraviti z romanjem. Tako da je neki duhovnik izjavil: Ti Amerikanci imajo denar namesto duše.

Papež sicer ne bo govoril samo prisotnim mladim, njegove besede so

Iščimo prave studence za našo duhovno žejo

namenjene vsem, mlajšim in starejšim, zato odprimo srce tej poslanici, da bomo vsi apostoli v svojem okolju. Tega smo danes potrebni.

Pet stalnih diakonov

V soboto, 25. septembra, bo g. nadškof A. V. Bommarco v oglejski baziliki posvetil pet stalnih diakonov, ki so vsi že odrasli možje in nekateri tudi poročeni. Ostali bodo diakoni in bodo nameščeni v določene župnije v pomoč župnikom, kot so bili prvi diakoni v pomoč apostolom.

Pavel VI. na poti blaženim

Dne 6. avgusta 1978 je odšel v nebo papež Pavel VI. 15 let je vodil Kristusovo Cerkev in zaključil II. vatikanski vesoljni cerkveni zbor. Po 15 letih od njegove smrti so 11. maja v Rimu začeli proces za njegovo proglašenje blaženim. V petek, na praznik Gospodove spremenitve na gori, je sv. oče Janez Pavel II. imel zanj sv. mašo v župni cerkvi v Castel Gandolfo. Med mašo je v nagovoru dejal: »Upam, da mi bo nebo naklonilo milost, da vidim Pavla VI. na oltarju.«

Slovesnost v Lipici

V soboto, 14. avgusta, ob 16. uri bo slovesna blagoslovitev obnovljene kapele v dolini Matere božje.

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Marijino Vnebovzetje

15. avgusta

Marijino Vnebovzetje (Veliki šmarren) je najstarejši Marijin praznik. V Jeruzalemu so že v 5. stoletju obhajali 15. avgusta spomin dneva, ko je Marija zaspala. V 6. stoletju se je praznovanje razširilo po vsem Vzhodu. V Rimu so uvedli ta praznik v 7. stoletju z imenom Marijino rojstvo za nebesa. Vnebovzetje blažene Device Marije pa izhaja iz 8. stoletja. Že v 7. stoletju so praznik obhajali z vigilijo. Praznik je postal zelo priljubljen in so ga zato slovesno obhajali. Pri Slovencih je že sam sprejem krščanstva tesno povezan z Marijinim Vnebovzetjem (Oglej že v 4. stoletju, Trst, Koper, Kobarid, Kanal, Tolmin).

Cerkev je stalno razglašala, da je bila Marija v nebesa vzeta. Ni pa tega razglašala kot versko resnico ali dogmo. Šele 1. nov. 1950 je papež Pij XII. slovesno razglasil versko resnico, da je bila Marija »po končanem teku svojega zemeljskega življenja s telesom in dušo vzeta v nebeško slavo«.

»Tako je božja Mati, skrivnostno

povezana od vse večnosti po istem božjem načrtu v isti usodi, v spočetju brezmadežna, v božjem materinstvu nedotaknjena, deviška, velikodušna tovarišica božjemu Odrešeniku, z njim dosegla popolno zmagovalstvo nad grehom in njegovimi posledicami. Končno pa je tudi dosegla kot najvišjo krono svojih odlik, da je bila obvarovana trohnenja v grobu. Kot njen Sin po zmagi nad smrtjo je bila s telesom in dušo dvignjena v najvišjo slavo nebes, kjer se blešči kot ob strani svojega Sina, nemiljivega Kralja vekov« (Iz Apostolske konstitucije papeža Pija XII.).

Kar se je v Mariji že zgodilo, je za nas velika obljuba: nismo določeni za smrt, temveč za življenje, nismo določeni za uničenje, temveč za vstajenje. V Mariji vidimo uresničen svoj sen o nesmrtnosti, o sreči in slavi brez konca. Marija je šla in prišla pred nami. Marijino Vnebovzetje je praznik odrešenega človeštva, praznik življenja, ki je premagalo smrt.

I.Šk

Praznovanje Marijinega Vnebovzetja

Repentabor:

sv. maše ob 8., 10. (maševal in govoril bo g. Stanislav Hočevar, predstojnik slovenskih salezijancev) in ob 12. uri.

Ob 17. uri bo maševal in govoril g. Franc Vončina, škofov vikar.

Koper, stolna cerkev Marijinega Vnebovzetja:

slovesna sv. maša ob 19. uri. Maševal in pridigal bo koprski škof msgr. Metod Pirih.

Vreme, romarska cerkev:

sv. maše ob 9., 11. in 17. uri.

Na Vzročku:

ob 16. uri kulturni program z nastopom godbe na pihala iz Sv. Antona in Šavrink; ob 17. uri sv. maša (somaševanje bo vodil in pridigal g. Dušan Jakomin).

Strunjan:

sv. maša ob 7. uri z ljudskim petjem in ob 10. uri. Za italijanske vernike bo ob 8.30 (pel bo zbor italijanske skupnosti iz Pirana) in ob 11.30.

Ob 17. uri bo maševal in pridigal

novomašnik p. Paskal Gorjup. Pel bo pevski zbor Pergola.

Obersljan (Komen):

sv. maša ob 10.30.

Log pri Vipavi:

sv. maše ob 8. in 10. uri.

Vitovlje (Osek):

sv. maša ob 16. uri.

Sv. Gora:

sv. maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri.

Glas koncila: tisoča številka

Verski tednik v Sloveniji je Družina. Podoben verski tednik imajo Hrvati, ki so mu dali ime Glas koncila. Začel je namreč izhajati pred 30 leti, ko se je obhajal II. vatikanski vesoljni cerkveni zbor (1962/65). Prva številka je izšla 29. septembra 1962. Dne 8. julija letos so izdali tisočo slavnostno številko. Za to priložnost je sv. oče poslal listu poseben blagoslov. Glas koncila izhaja nepretrgoma trideset let. Sedaj je glasilo vseh hrvaških škofij. Urejujejo in tiskajo ga v Zagrebu.

V senci

Svetih

Višarij

21. avgusta, ob 10.30 bo v Žabnicah pod Svetimi Višarjami tradicionalno srečanje treh dežel. Slovenski frančiškani, ki upravljajo župnijo Žabnice, so uredili velik travnik ob župnišču, na katerem bo slovesno bogoslužje vodil videmski nadškof Alfredo Battisti, somaševala pa bosta ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar in škof Egon Kapellari.

Slovenska Istra v nekaj zaporednih slikah

Naporno vzpostavljane omajane ravnotežja

Ali bo Istra uspela vzpostaviti omajano ravnotežje ob vsem, kar se okrog nje dogaja, je danes vprašanje, na katerega verjetno nihče ne zna odgovoriti. Če bo balkanska morija pokopala helsinško Evropo in če bo tako nasilno spreminjanje meja dobilo svojo tiho legitimacijo, potem se nam v Istri slaba piše, še zlasti, če bo politični ciklon še bolj stresel načeto italijansko družbeno zgradbo. Dogodki na Balkanu in drugje opozarjajo, da ni nič dokončnega na tem svetu in da je za vsak slučaj dobro biti pripravljeni tudi na najbolj črn scenarij. Franco Juri je v zvezi s tem opozoril v Vjesniku (25.4.93), da je »Istra velika šansa, a hkrati tudi velika tempirana bomba. Evropa v malem... ali nova Bosna. Ne dovolimo, da tudi tu ubijejo Boga, utopijo upanje in sožitje...«. Če bomo obvarovani najhujšega, potem bo pač razplet dogodkov odvisen od potez in politične (ne)modrosti glavnih akterjev, ki držijo niti istrskega dogajanja v svojih rokah. Podrobna analiza razmer v zadnjih nekaj letih, zlasti v Hrvaški Istri, ne opogumlja preveč, saj so se le-te nevarno približale točki, ki bi ji lahko rekli kar že »balkanizacija« polotoka. Tudi napovedi Ivana Jakovčiča, predsednika Istrskega demokratskega zbora (IDZ), da bodo prinesli naslednji meseci veliko novega v zvezi z Istro, saj »naj bi o tem tekla beseda tudi mednarodnih forumih, ko bodo prišli na vrsto osimski in drugi sporazumi«, ni ravno obetavna. Če je to namig na zunanje računanje, potem bi lahko bila vizija »Istre kot šanse« lahko že v naprej zapravljen. Morda ni bilo naključno, da je bil prvi povolilni obisk vodstva stranke namenjen Lombardiji in da ga je Jakovčič povečeval »kot enega najpomembnejših srečanj po ustanovitvi IDZ«.

Milan Rakovac, istrski hrvaški pisatelj in publicist, je na javni tribuni »Vsi naši eksodusi« v Kopru (20.5.93) zaskrbljeno opozoril Slovenijo in Hrvaško, »da se še ne zavedata, kakšne načrte pripravljajo za Istro italijanski desničarji«. Najmanj, kar bi nas čakalo, je »nekakšen evropski protektorat, ki naj bi zbrisal mejo na Dragonji in utrdil tisto na Škofijah«. Gledano v tej luči, bi utegnile biti italijanske vojaške okrepitve na naši zapadni meji v funkciji še česa drugega in ne samo preprečevanja trgovine z orožjem in mamili. Tudi obisk »istrske delega-

cije dvomljive legitimnosti« v Strassbourgu je skrajno negativno odjeknil v Sloveniji in na Hrvaškem. Da ne izgublamo posebej besed o ustanovitvi stalne delegacije v okviru evropskega sveta, ki naj bi »imela neposredne in neformalne stike z istrskimi komponentami, in to zaradi zaskrbljenosti, da se ne bi ob naraščajoči nevarnosti nacionalizmov porušilo občutljivo medetnično ravnotežje«. Ob tem se mi je ob priliki zapisalo, da »se utegne Peterle nekega dne zbuditi in ugotoviti, da je Istra pod patronatom Evrope, ki pa ga bo zaradi svoje prezaposlenosti z važnejšimi zadevami verjetno prav rada prepustila kar nestrpnost čakajoči Italiji. Mi, Slovenci v Istri, pa bomo morali ponovno v gozdove, da se spet dokopljemo do (izgubljen) domovine«.

Ironijo na stran, vendar postaja vse bolj očitno, da delujejo v ozadju močne sile, ki bi rade Hrvaško trajneje destabilizirale, če ne celo zlomile, s čemer bi skrajno desničarski »program Istra« postal nadvse aktualen. Zato mora Slovenija budno spremljati in aktivno posegati v vsa dogajanja, ki zadevajo usodo njenega teritorija. Ob vzpostavljenem zglednem pravem varstvu manjšin ter še vedno upoštevanja vrednem naboju sožitja ji namreč ni treba pristajati na to, da bi jo kdorkoli lahko miselno in poceni dajal na zatožni klop, ali pa jo obravnaval v paketu z drugimi. To, da takozvano »Evropo« skrbi predvsem domnevno ogroženo medetnično ravnotežje v Istri, ne pa tudi, recimo, v Trstu (da ne govorimo o Balkanu), močno spominja na neko že videno filozofijo »enakopravnih in manjšin«, ki ravno kar kroji novo etnično podobo na prostorih bivše Federativne.

Znaki nivoje prihajajo tudi iz Zagreba, kjer je Tudjman štel za potrebno, da nič manj kot na svečanem zasedanju parlamenta v počastitev dneva hrvaške državnosti (TV Ljubljana, 30.5.93) označil istrsko dogajanje kot protiustaven poskus rahljanja oz. razbijanja države. Pri tem je izrecno citiral izjave nekaterih istrskih politikov, češ da je prišel čas, »da se začne delati na konceptu posebnega istrskega naroda«. Kot da bi s tem hoteli dospeti naravnost tja, kamor nas potiska italijanska skrajna desnica!

Seveda se na razgreti istrski poli-

tični sceni dogajajo tudi pozitivne stvari in se razlegajo glasovi zdravega razuma, treznosti in nesporne moralne avtoritete. Med taka dogajanja bi lahko šteli npr. ambiciozen razvojni program Istre, ki ga je Tudjmanova stranka predstavila pred volitvami. Le-ta predvideva novo bolnišnico za severni del Istre, revitalizacijo z eksodusom najbolj prizadetih območij, preboj Učke z železniško progo, modernizacijo cest in dopolnitev vodne oskrbe, ustanovitev klasične gimnazije v Pazinu (ki je bila v tem letu tudi že odprta), ustanovitev meduniverzitetnega centra v Motovunu idr. Ni pa jasno, s katerimi sredstvi naj bi se ta program financiral pri kroničnem pomajkanju kapitala za druge, mnogo bolj krute potrebe kot so obnova porušeni mest, energetska oskrba Dalmacije idr. Med trezne glasove Istre lahko prištevamo npr. italijanskega književnika in publicista iz Pule Damiana, ki je v javnih občilih (Delo, 30.12.92) pogumno opozoril iredento in neofašiste, da je »Italija izgubila ta ozemlja prav zato, ker jih je osvojil fašizem«. Pri tem je tudi spomnil svoje rojake, da se »Italija ponovno sooča z rasizmom«, in to tistega kova, ki je povzročil Istri neizmerno gorje. Težnje tistih, ki bi se radi spet dokopali do zapuščenih dobrin iz profinitnih razlogov, in takih je po njegovem mnenju največ, proglašajo Damiani »za šakalske« v pogojih, ko ves narod živi v vojnih razmerah, ko ljudje »množično brskajo po smetnjakih« in ko mnogim »ni ostalo nič več, morda niti oči, da bi se razjokali«. Damiani tudi ne dvomi, da bi se v tem trenutku večina Istranov (mišljeno iz Hrvaške Istre) izrekla celo za »opcijo Italija«, vendar postavlja pri tem Italija vprašanje, »ali bi bila sposobna zagotoviti državljske pravice prebivalstvu, ki bi ga v 90% sestavljali Neitalijani«. In si nanj hkrati kar sam odgovarja z odločnim »NE!« Tudi Rakovac naprej in naprej opozarja (tako Zagreb kot IDZ), da je v Istri obsojena na propad »sleherna unifikatorska formula« tako kroatizacije, slovenizacije, romanizacije ali istranizacije. Večinske narode poziva, da zagotovijo manjšini »več pravic kot sebi«, ker je le-ta maloštevilna in že s tem sama po sebi ogrožena.

Istra je tako ob Kninu drugi »mekhek trebuh Hrvaške« in s tem posredno tudi Slovenije, čeprav ne gre enačiti razmer v obeh njenih delih. Obe državi sta pri reševanju tega problema nujno naravni zaveznici in bi se morali kot taki tudi obnašati v svoji zunanji in notranji politiki, kar pomeni, da morata občutljivo reagirati na sleherni pojav, ki bi še dodatno razpihoval razžarjeno istrsko žerjavico. Poleg mejnih problemov so to lahko tudi razni Jelinčiči, ki bi premikali sosedov mejnik kar tja do Mirne, pa kranjski liberalci, ki bi v Istri razpisovali plebiscit, seveda v korist Slovenije idr. Vsi ti namreč počenjajo natanko to, kar želi izzvati s svojo agresivno politiko italijanska skrajna desnica in so tako hote ali nehote njen zaveznik pri njenem pohlepu po naši zemlji. Ne moremo in ne smemo molčati niti takrat, ko si kdo dovoli mimo nas razsojati ali odločati o naši usodi, pa naj bo to Jakovčič, neofašist Menia ali pa nji-

hovi odkriti ali prikriti zaščitniki v Strassbourgu. Drža naših oblasti na državni in lokalni ravni je bila v preteklosti defenzivna in premalo državotvorna. V črnih centralah na oni strani je bil namreč »program Istra« sprožen z vsemi njegovimi možnimi alternativnimi razpleti. Njegovi akterji se niti malo ne šaljijo in so pripravljani iti do kraja. Ne smemo s svojo pasivnostjo ali nedoraslostjo postati njihovi tihi soizvajalci.

Milan Gregorič

Prejšnje prispevke Milana Gregoriča Slovenska Istra v nekaj zaporednih slikah dobite v številkah 18, 20 in 25 Katoliškega glasa.

Nove predklicne številke za italijansko-slovenski obmejni pas

Stopile so v veljavo nove predklicne številke za telefoniste iz slovenskega obmejnega pasu, ki kličejo v italijanski obmejni pas.

Zvezo z Trstom vzpostavimo s predklicno številko 091, z Gorico z 092 in z Vidmom z 093.

Seja izvršnega odbora SSO v Čedadu

V sredo, 4. avgusta, je bila seja izvršnega odbora Sveta Slovenskih organizacij v Čedadu. Seja je bila razširjena in so se je udeležili tudi nekateri drugi kulturni delavci in predstavniki organizacij. Pred delovno sejo je bila na sporedu počastitev letošnjega biseromašnika msgr. Paskvala Gujona, ki je skupno z msgr. Valentinom Birtičem (zaradi zadržanosti ga bo SSO počastila ob drugi priliki) slavil ta pomembni duhovniški in življenjski jubilej.

Telefonski klic z omenjenimi številkami je cenejši. S številko 001 se odslej povežemo z ZDA in Kanado, z 002 z afriško celino in z 003 z državami nekdanje SZ.

Mednarodna predklicna številka za Italijo ostaja 9939.

Ljudsko srečanje na Matajurju ob dveh jubilejih

Nekaj let so se Benečani srečavali na Kamenici, potem so to srečanje opustili. Letos so ga obnovili in sicer v vasi Matajur. V središču praznovanja sta bila dva biseromašnika, msgr. Paskval Gujon ter msgr. Valentin Birtič. Praznik je dosegel višek v nedeljo s sv. mašo obeh jubilarov in se potem nadaljeval s kulturnim programom. Slavja so se udeležili številni zastopniki oblasti. Na praznik sta prišla novoizvoljeni predsednik deželne vlade Piero Fontanini in senator Severne lige Rinaldo Bosco. Fontanini je obljubil, da

hoče deželna uprava bolj pomagati h gospodarskemu razvoju Beneških dolin, biti bolj pozorna do slovenske manjšine. Slavja so se udeležile še druge osebnosti: sovođenski župan Paolo Cudrig, generalni konzul v Trstu Šušmelj in podkonzul Tomaž Pavšič.

Ko sta oba jubilara leta 1932 skrivala slovenske katekizme in razpuščala verske organizacije, nobenemu preroku ne bi verjela, da bosta učakala tako slavje. »Časi se spreminjajo in mi se spreminjamo z njimi«. Včasih tudi na bolje.

Kaj pišejo drugi

Utrip življenja v Sončni pesmi

V Kopru že deveto leto izhaja Sončna pesem. Njen podnaslov se glasi list za krščansko kulturo mladih. Zanj odgovarja g. Franc Bole, kot glavni urednik je podpisan Tino A. Mamič, kot duhovni asistent pa Primož Krečič, sicer tudi eden od ustanoviteljev Sončne pesmi. Listu se tako vsebinsko kot oblikovno pozna, da ga v celoti in samostojno oblikujejo mladi, srednješolci in študentje. Nastal je pred devetimi leti kot izraz želje po poglobljanju v mladinsko versko glasbo. Glasbeno prilogo je ohranil do danes, s časom pa se je njegov koncept razširil tudi na kulturo, politiko in ostala življenjska področja.

Bralec, ki ima pregled čez slovenski verski tisk, ob listanju Sončne pesmi takoj opazi, da v njej ni prostora ne za domačijsko sentimentalnost ne za akademska globokoumja, pač pa je na vsaki strani vidna želja, da brez ovinkov poseže v srce sodobnega življenja, predvsem življenja mladih. Pri tem se ne umika pred še tako žgocimi in delikatnimi vprašanji. V vsaki številki se s članki, razmišljanji in intervjuji enemu aktualnemu vprašanju globlje in temeljiteje posveti. Tako so bile v zadnjih petih številkah obdelane naslednje teme: Mladi in politika, Nočno življenje mladih danes, Prostožidarstvo, Kdo si, človek ter Deviantni vidiki rock 'n rolla.

Pravkar prispela številka (3-4/1993) je pod naslovom »radikalizem« posvečena nekaterim vidikom uveljavljajoče se antropologije devetdesetih let. Članke o tem so prispe-

vali Marjetka Raušl, Polona Mihalič, Tino A. Mamič in Primož Krečič. Predstavljena je t.i. »light kultura«, kultura drobnih užitek, kultura lepote kot alternative resnici, kultura zelenja, ekologije in dobrega počutja, katere skupni imenovalci pa je ta, da izhaja izključno iz sebe in se vase vrača. Recenzent razvpitega filma Basic instinct (Prvinski nagon) ugotavlja, da dobro preštudirane podrobnosti filma navajajo gledalca v prepričanje, da je nasilje vodilo življenja, da nasilje zmaguje nad ljubeznijo in da nasilju ni mogoče uiti.

Zgoraj navedene ugotovitve povzema Primož Krečič, ki ugotavlja, da se med raznimi opisi današnjega post-modernega človeka uveljavlja izraz »radikalni človek, človek kot tak v svoji človečnosti« ali z drugimi besedami »samo-človek«. Kaj naj to pomeni? Preprosto povedano: samo-človek je ujetnik samega sebe, ker se vidi samov svoji mesenosti, »v svojih prvinskih potrebah telesa in duše« in torej »v nemoči premostitve lastnih težav«. Kultura samo-človeka ne pozna odprtosti do drugega, ne odnosa z drugo osebo, predvsem ne z Bogom kot osebo. Filozofski izraz te kulture, beremo, pa je kriza razuma in volje. Tako se je epopeja evropskega racionalizma po 400 letih obrnila v svoje nasprotje, v čisti iracionalizem.

Rešitev iz začaranega kroga je le srečanje, graditev medosebnih mostov: »Enkrat se bo le zgodilo«, zaključuje pisec. T.S.

Istrski motiv

Slovenski maturantje iz Argentine v Gorici

Prejšnji ponedeljek, 2. in torek, 3. t.m., so bili na obisku v Gorici slovenski maturantje iz Argentine, ki so prej preživeli več časa v Sloveniji. Po ponedeljkovem obisku na Tržaškem so se podali na Goriško in si predvsem ogledali naše mesto in njegove zanimivosti. Skupina je štela nad dvajset dijakov, ki sta jih spremljala predsednica mladinskih slovenskih organizacij v Argentini Ivana Tekavec in Franci Pavlič. Skupina je bila gost Sveta slovenskih organizacij, ki je poskrbel za ta nekajdnevni obisk Tržaške in Goriške. Tu jih je spremljal podpredsednik dr. Damjan Paulin. Ogledali so si zanimivosti Gorice, za kosilo so se ustavili na Vrhu, obiskali pa so še bližnja Brda. Zvečer so imeli v Katoliškem domu srečanje s svojimi goriškimi vrstniki, nastopili pa so tudi s petjem in tipičnimi argentinskimi plesi. Ogledali so si še televizijski dokumentarni film o Lojzetu Bratužu.

Slovenski dijaki izpod And imajo svoje zelo razvito kulturno delovanje. Imajo svoje organizacije, tečaje, nastope, izdajajo svojo revijo Rast itd. Slovensko šolo obiskujejo ob sobotah, sicer pa hodijo na državne argentinske šole. Prav na ta način se učijo materinega jezika, spoznavajo slovensko kulturo in zgodovino in tako ohranjajo vezi z narodom svojih staršev, ki so se morali izseliti. In prav v tem je bil gotovo tudi namen njih poletnega obiska v domovini, tako v matici kot

RAST - glasilo slovenskih maturantov v Argentini

v zamejstvu, da sami spoznajo slovensko zemljo in njeno današnje življenje.

V Gorici so tudi obiskali slovenski šolski center v ul. Puccini. Tu so si še posebej ogledali učiteljske, kjer so lahko tudi slišali o pomenu slovenskega šolstva v Italiji, o vrsti šol, njihovih programih in usmeritvah in tako odnesli vsaj bežno sliko o stanju manjšinskega šolstva.

Argentinski slovenski dijaki so med svojim bivanjem stanovali pri različnih slovenskih družinah. Prav gotovo jim je zato bil sicer kratek obisk Goriške še bolj domač in prisrčen. V sredo dopoldne so šli že na pot v Slovenijo, odtod pa so z Brnika spet odleteli v Argentino.

Slovenski maturantje iz Argentine v družbi nekaterih gostiteljev pred telovadnico Katoliškega doma

Praznik sv. Lovrenca na Vrhu

Preko 150 Vrhovcev, »mokarjev«, izseljencev in drugih faranov se je udeležilo sv. maše ob praznovanju zavetnika sv. Lovrenca. Ob pritrkavanju so vodenijskih, rupenskih in gabrskih fantov, pri izmeničnem petju otroškega in dekliškega-ženskega zbora Vrh je gospod Marjan Markežič maševal ter ob pridigi obrazložil življenje in trpljenje sv. Lovrenca. Po maši so vrhovske žene pripravile majhno pokušno sladice.

Lepo je, da ob vaškem patronu, kakor tudi ob drugih priložnostih, vasi, kakor je Vrh, oživi in potrdi, da smo Slovenci in da hočemo ostati s svojim jezikom in tradicijami zmeraj tu.

SSO pri predsedniku goriške pokrajine

V torek, 3. avgusta, je delegacija Sveta slovenskih organizacij obiskala goriško pokrajino, kjer jo je sprejela nova predsednica Monica Marcolini. Delegacijo SSO so sestavljali predsednica Marija Ferletič, podpredsednik Damjan Paulin in tajnik Andrej Bratuž. SSO je predsednico pokrajine seznanila z glavnimi perečimi vprašanji slovenske narodne manjšine na Goriškem oz. v Italiji nasploh. Izročila ji je tudi spomenico, ki vsebuje najpomembnejše točke iznešenih vprašanj. Predstavniki Sveta slovenskih organizacij predvsem opozarjajo na nerešene probleme Slovencev v Italiji. Sem spada zaščitni zakon za slovensko manjšino. Pri tem je delegacija tudi spomnila na prvo konferenco o vprašanih slovenske manjšine, ki jo je prav goriška pokrajina priredila pred leti in nato izdala tudi akte konference. Izrazila je tudi željo, da bi pokrajina še naprej kot v preteklosti vodila politiko sožitja in dobrih odnosov s Slovenijo. Poseben poudarek je delegacija dala vprašanju uradne rabe slovenskega jezika in dvojezičnim krajevnim napisom in tablam. Nadalje je predsednica Marcolinijevo opozorila na razne šolske potrebe in na pokrajinske pristojnosti pri upravljanju različnih šolskih stavb. SSO se je tudi zavzel za nadaljevanje pozitivnega odnosa pokrajine na področju kulture, športa in rekreacije. Pri tem je tudi zagotovila svojo pripravljenost za sodelovanje s pokrajinsko upravo pri raznih skupnih pobudah. Svet slovenskih organizacij je tudi predlagal ustanovitev posebne konzulte za vprašanja slovenske manjšine, kot že dolgo let deluje v okviru goriške občinske uprave. Prav tako je slovensko predstavništvo podčrtalo, da je treba ohraniti ozemeljsko identiteto posameznih delov pokrajine z obrambo in ovrednotenjem kulturnih, socialnih in etničnih značilnosti teritorija.

Predsednica pokrajine je vzela na znanje posamezna predložena vprašanja. Posebej za kulturne pobude naj se ohranjajo stiki s pristojnim odbornikom, ki ga je SSO že seznanila s specifičnimi vprašanji. Srečanje je potekalo v prijateljskem in konstruktivnem duhu.

V petek, 6.8.1993, pa se je podpredsednik goriške pokrajine dr. Enzo Tirelli srečal z delegacijo Sveta slovenskih organizacij, ki jo je vodila predsednica Marija Ferletič. V daljšem razgovoru so bila predložena bistvena vprašanja slovenske manjšine. Iznešeni so bili tudi predlogi za sodelovanje: od zaščite, zastopstva, urbanističnega načrtovanja, gospodarskega razvoja, mednarodnega sodelovanja, šolstva, kulture do upravljanja Sklada za Gorico, valorizacije teritorija, njegovih kulturnih in zgodovinskih značilnosti tudi v kontekstu turistično-gospodarskega razvoja v goriški pokrajini.

Razgovor je bil uspešen, saj poglede na številna vprašanja niso predstavljali bistvenih razlik. Sestanek, ki je trajal poldruho uro, se je zaključil z obojestransko željo po nadaljnjih razgovorih ob reševanju specifičnih vprašanj.

Pred srečanjem z SSO-jem se je podpredsednik Tirelli razgovarjal tudi z delegacijo gospodarskega združenja, ki jo je vodil Hadrijan Corsi.

Spomin na goriškega kardinala

Na telefonu se predstavi z imenom in priimkom, preden doda le naziv monsignorja. Pravi, da ga je napotil do mene skupni prijatelj, ki je tedaj že bil pomožni škof onkraj oceana, kjer je on sam nekoč zastopal Sveti sedež. Zanimala ga je neka specifična zadeva v mestni toponomastiki (takrat sem bil še v goriškem občinskem odboru), v kolikor je občinska uprava po njegovem davnem predniku poimenovala neko novo ulico. Če bi se lahko kaj pozanimal, kdaj bo do tega prišlo. In tako domenek za prvo srečanje...

To je bil msgr. Guido Del Mestri, takrat apostolski nuncij v poklju, ki je v našem mestu imel začasni dom, ko je iz Rima prihajal v Gorico za kak dan ali teden. Sam Goričan (v širšem pomenu) po rodu, iz stare plemiške družine, navezan na Gorico in Goriško po nešteti vezeh. Končno je bil tudi duhovnik goriške nadškofije. Dobro je poznal goriško stvarnost, vedno pozoren na dogajanja tu in onstran meje. Bil je aristokratske in res diplomatske držve, prijazen in obenem domač v nastopu, fin gospod in človek širokih obzorij. Navajen na stike in odnose z državniki in mogočniki sploh, je ohranil naravno preprostost in nevsiljivost.

Ob svojih obiskih v Gorici se je rad oglašil, se vedno pozanimal za domače in se nato domenil za srečanje. Rad je gosta sprejel na svojem goriškem domu pri usmiljenih bratih in ga prijazno pogostil. Bil je odlični konverzator, rad je govoril in rad poslušal. Moram reči, da me je prijeto presenetilo njegovo živo zanimanje zlasti za Slovenijo. Prav takrat je nastajala slovenska suverenost. Sam doma iz Banja Luke je gotovo že tudi drugače čutil neko prirojeno povezanost z južnoslovenskim svetom (govoril je tudi srbohrvaško). Videti je bilo, da je dobro poznal slovenske razmere, domača mu je bila slovenska politika in tudi glavne osebnosti. V času najhujše stiske za Slovenijo je zagotovil zanjo svojo molitev. Zanimala pa ga je tudi zamejska slovenska politika, slovenska stranka, volilni rezultati, manjšinska zaščita tudi v zvezi z evropsko stvarnostjo itd. Res, pogo-

vori s pokojnim cerkvenim dostojanstvenikom so bili prav prijetni!

Junija leta 1991 je nadškof Del Mestri postal kardinal. Na čestitke, ki sem mu jih poslal z mature nekje v Piemontu, mi je odgovoril že iz Nürnberga, kamor je nato odšel in kjer živi tudi njegov sorodnik slovenskega rodu. Jeseni istega leta pa je imel slovesen pontifikal v goriški stolnici. Tudi temu je sledilo prijeto srečanje, kjer je osebno spoznal tudi moje domače.

Zadnje srečanje je bilo v lanskem decembru na srednjeevropskem kulturnem zborovanju v Attemsovi palači v Gorici. Tu je kard. Del Mestri imel tudi svoj nastop skupno s kard. Silvestrinijem, pa še ljubljanskim in beograjskim nadškofom. Kratko, a nadvse prijazno srečanje, na katerem se je (naj mi bo dovoljena osebna nota) pozdravil —zadnjič— s pokojno mamo in sestro. Zdaj sta, on in mama, že oba v objemu večnosti...

Bog mu bodi bogat plačnik, mi pa ga bomo vedno ohranili v blagem in spoštljivem spominu.

Andrej Bratuž

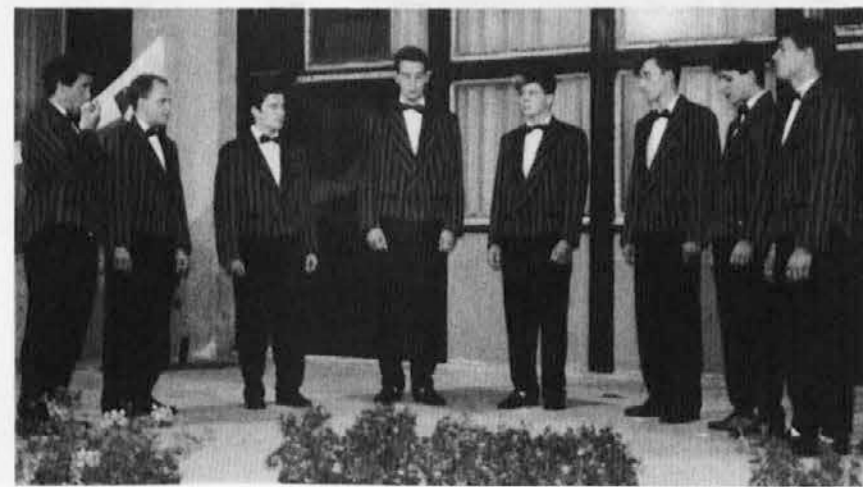
Pogreb pokojnega kardinala je bil v nedeljo, 8. avgusta, popoldne v župni cerkvi v Medeji, kjer ima družina Del Mestri svojo grobnico. Pogrebne obrede v cerkvi je vodil beneški patriarh kard. Marco Ce, somaševali pa so še goriški nadškof Bommarco, videmski nadškof Battisti in tržaški škof Bellomi. Prisotni so bili še škofje iz Verone in Padove ter apostolski nuncij msgr. D'Andrea iz vatikanskega državnega tajništva. Beneški patriarh je v pridigi orisal lik pokojnega kardinala, njegovo življenjsko pot in delo ter vdano papežu in Sv. sedežu, kateremu je zvesto služil. Za slovensko duhovščino sta pri pogrebnih maši somaševala škofov vikar msgr. Simčič in novogoriški dekan Paljk, ki je tudi zastopal koprškega škofa.

Ob obisku slovenskih maturantov iz Argentine se Svet slovenskih organizacij zahvaljuje vsem, ki so sodelovali, še posebej družinam, pri katerih so mladi Argentinci prenočevali, in hotelirju Vinku Levstiku.

SSO Gorica

Nabrežina Praznik sv. Roka

V nedeljo, 22. avgusta, bo v Nabrežini tradicionalni praznik sv. Roka (skoraj že 200 let!). Ob 9.30 bo vodil slovesno (latinsko) mašo novomašnik iz Tolmina g. David Taljat (na sliki). Darovi bodo za Karitas v Bosni... Po maši procesija z Najsvetejšim ob spremljavi domače godbe, narodnih noš, skavtov, pritrkovanja... z zaključkom pred cerkvijo. Zvečer ob 20. uri slovesne večernice in prireditev v žup. dvorani: nastopil bo Fantovski oktet Dornberk (na sliki). Sledili bodo družabnost in za potrebe župnije Darovi - dobitki.

Komisar tudi za tržaško občino

V nedeljo je dokončno propadel poskus oblikovanja nove koalicije, ki bi tržaško občino rešila pred »nevarnostjo« komisarske uprave. Tako je prefekt za tržaško pokrajino Cannarozzo imenoval za komisarja v občini Trst bivšega videmskega prefekta dr. Francesca La Roso, ki je sedaj v pokoju. La Rosi, ki je star 69 let in je doma iz Kalabrije, bo pomagal prefektov namestnik P. Vergone.

Po Nabrežini, Miljah in tržaški pokrajini je tudi tržaška občina padla pod komisarsko upravo. To je jasen znak nezmožnosti dosedanje občinske upravne koalicije, da zagotovi Trstu in njegovi okolici normalno upravljanje. Že samo dejstvo, da so se bile stranke, ki so tvorile prejšnji občinski odbor, združile predvsem ob geslih, ki so zagovarjala »italijanstvo« Trsta, je zelo govorno.

Komisarji bodo omenjene občine ter pokrajino upravljali do prihodnjih volitev, ki se bodo odvijale 21. novembra. To pa ni gotovo za pokrajino, saj bo treba videti, kako se bo končalo s prizivom stranke Slovenske skupnosti na Deželno upravno sodišče. SSK je namreč vložila priziv, ker je razdelitev volilnih okrožij za tržaško pokrajino za Slovence krivična, poleg tega pa še protustavna. Če bo priziv sprejet, bodo pokrajinske volitve ponovno odložene, da se medtem začrtajo nove meje okrožij, ki bodo prinesle več veljave okoliškim občinam, ki imajo trenutno le tri mesta na 24, medtem ko bi jih morale imeti vsaj polovico.

Nekaj misli o lepljenki Božji vitez

Duhovne razpoke so nam vsak čas za petami. Ob umetniški vsebini nekega gledališkega dela pa se marsikaj razjasni in duša zopet vzvalovi.

Sloveski prosveti in režiserju z vsemi sodelavci gre zasluga, da je Božji vitez tudi na Repentabru dokazal ustvarjalno moč človeškega duha. Polnokrvna osebnost škofa Slomška je dognano zaživela v interpretaciji Marka Kosmača. V igri je dostojanstveno izstopala črta ločnica med človeškim elementom in prebojem duhovnosti... Če je vseskozi imponiral škofov viteški slog, pa je najbolj takrat, ko se je ponižal pred svojim podrejenim in se obtožil za nekontrolirani izbruh oholosti. »Že dolgo me skelet bikovke ni opozoril na moje človeške slabosti.« Ali prizor z Nežico: »Pridi k meni, nedolžno bitje, ki sem ga razžalil.« Vsi dialogi z ostalimi igralci so bili nekak božji mikrofoni, da Slomšku, po potrebi, niso prizanesli z odkrito besedo. Slomškova veličina pa prekipi, ko nam v dramski obliki polaga na srce enovitost ljubezni do materinščine, skrb za tiskano besedo in prenos škofijskega sedeža v Maribor.

Dognano in učinkovito je preprosta kuliserija dajala videz notranjščine škofovega dvorca. Izvajalcem smo toplo zaploskali za iztrgano moč resnice in zagnano Slomškovo pričevanje. Danes bi lahko pomnil sodobnega Mojzesa, ki zna dvigniti svoj glas v naše dolgočaseno krščanstvo. Zahvala gre tudi organizatorjem, saj živi stroški menda daleč presega zmožljivost inkasa.

Upamo, da Božji vitez na slovenski zemlji še ni izčrpal svojih nastopov, saj je med nami veliko nevednosti glede našega svetniškega kandidata.

F.V.

Tabor '93

Na Opčinah se je z odprtjem razstave poslikanih panjskih končnic v Prosvetnem domu začel tradicionalni velikošmarnski Tabor, to se pravi teden kulturnih in zabavnih prireditev, ki ga vsako leto organizira istoimensko opensko slovensko kulturno društvo. Letošnja izdaja pa je posebna, saj poteka ob 25. obletnici društva Tabor. Svoj višek bo prireditev dosegla konec tedna, ko se bodo zvrstili otroški extempore, razni koncerti, vsak večer pa bo ples.

Kot že rečeno se je Tabor '93 pričel z otvoritvijo razstave o poslikanih panjskih končnicah. O tem je spregovorila kustosinja Čebelarkega muzeja iz Radovljice, Ida Gnilšak, ki je na kratko predstavila zgodovino te za slovenski prostor tako značilne umetnosti. Predstavitvi je sledil koncert Piščancev, to je skupine, ki jo sestavljajo Emil Zonta, Marino Kranjac in Dario Marušič in ki izvaja istrsko ljudsko glasbo.

Nov zdravstveni center na Opčinah

Od ponedeljka, 2. avgusta, deluje na Proseški 12 nov zdravstveni center za potrebe prebivalcev Opčin in drugih okoliških vasi. V centru deluje t. i. služba 118 za nujne klice, ki razpolaga z rešilcem. Center bo — razen ob nedeljah — odprt vsak dan v dopoldanskih urah, zdravnik in pediater bosta prisotna enkrat tedensko, drugače bo tam na razpolago asistentka.

Uradno odprtje novega zdravstvenega centra je bilo v petek, 6. avgusta. Udeležili so se ga in na njem spregovorili župan Staffieri, komisar Krajevne zdravstvene enote Del Prete, komisar za tržaško Pokrajino dr. Mazzurco, predsednica vzhodnokraškega rajonskega sosveta Silvana Moro ter podpredsednik David Slobec, ki je spregovoril tudi v slovenščini. Verski obred z blagoslovitvijo prostorov je potekal strogo dvojezično, vodil pa ga je openski župnik g. Zvone Štrubelj, kateremu je pomagal kaplan Annunziato Barbato.

Mimo tega pa velja pripomniti, da se zadnje čase na Opčinah in na vzhodnem Krasu nasploh kar vrstijo javna dela, popravila ipd. Je mogoče to posledica zbiranja podpisov za ustanovitev kraške občine?

Na Opčinah ponovno dvojezična tabla

Openski krajanji so ponovno postavili dvojezično tablo pri Obelisku. Tabla ima solidnejšo strukturo, tako da je ne bo mogoče zlahka sneti dol in poškodovati. Dvojezična tabla na Opčinah je bila v zadnjih tednih priljubljena tarča italijanskih nacionalističnih skrajnežev, ki so jo večkrat sneli in poškodovali. Poleg openske pa so se skajneži znesli tudi nad drugimi tablam. V Trebčah so jo pomazali, v Lonjerju pa so jo hoteli odvzeti, pa so jim to preprečili krajanji, ki so tablo stražili.

Uvajanje jezikovne smeri na liceju »Prešeren«

Ministrstvo za šolstvo je odobrilo novo eksperimentalno jezikovno smer na slovenskem znanstvenem liceju »France Prešeren«. Če bo število prijavljenih dijakov zadostno, bodo novo smer uvedli že v prihodnjem šolskem letu. O tej smeri so na liceju razmišljali že nekaj let iz želje po posodobitvi pouka in po soočan-

ju s potrebami in zahtevami sveta dela.

Na liceju — kjer med drugim že razpolagajo z ustreznimi strukturami — so pripravili predmetnik, po katerem naj bi v bieniju poleg slovenščine, italijanščine, latinščine in prvega tujega jezika poučevali še drugi tuj jezik. Slednjemu naj bi se v trieniju pridružil še tretji.

Naj še dodamo, da so ministrske odredbe o novih usmeritvah na znanstvenem liceju že pred leti izkoristili in uvedli specializacijo z intenzivnim študijem znanstvenih predmetov.

Hvalevredna pobuda za osamljene

Od torka, 10. do petka, 20. t.m., bo vsak dan od 10. do 12. ure ter od 17. do 19. ure v prostorih tržaške pokrajine v ul. S. Anastasio delovala služba za pomoč osamljenim. Ob omenjenih urah bo namreč mogoče telefonirati na številko 3789510 in prositi za katerokoli pomoč. Na razpolago bo skupina mladih prostovoljcev s tremi avtomobili, ki bodo pomoči potrebnim brezplačno pomagali. Služba ima naziv »Halo, pokrajina, potrebujem...«. Do nje je prišlo na pobudo tržaške pokrajine ter občin Milje in Devin-Nabrežina, da bi se končno lotili problema osamljenosti, ki pesti veliko ostarelih oseb v našem mestu. Pokrajina je v sodelovanju z drugimi ustanovami tudi pripravila spot, ki bi starejše seznanil s to pobudo.

Tina Anslemi komisar tržaške KD!

Vsredržavni tajnik Krščanske demokracije Mino Martinazzoli je imenoval Tino Anslemi za komisarja tržaške KD. Tina Anslemi je zelo znana osebnost v italijanskem političnem svetu in v italijanski krščansko-demokratski stranki. Bila je dolgo let senatorka in ministrica, javnost pa se je spominja predvsem kot predsednice komisije, ki je preiskovala okoliščine v zvezi s tajno prostozidarsko ložo P2.

Imenovanja se veseli zlasti bivši pokrajinski tajnik in tržaški podžupan Silvano Magnelli, ki je eden najbolj gorečih zagovornikov prenove krščansko-demokratske stranke, oz. Ljudske stranke, kot so se odločili, da jo bodo odslej imenovali. Odločitvi tajnika Martinazzolija pa seveda najbolj nasprotujejo tisti, ki se še vedno zavzemajo za tesno zavezništvo z Listo za Trst. Slednji bodo verjetno kmalu prestopili v vrste te politične formacije, saj jih na pravo izročilo in program KD veže zelo malo stvari. Tudi KD je na Tržaškem — kot sicer vse ostale stranke — živela in pridobivala konsenz s politiko obrambe »italijanstva« Trsta. To je bilo razvidno zlasti v zadnjih časih.

Dragi tržaški in goriški verniki!

Kot ste lahko brali že pred časom v Katoliškem glasu, župnija Kontovel obnavlja svojo cerkev. Stroški so zelo veliki, ljudi v župniji pa malo — okoli 500. Zato se v imenu teh obračam na vas, dragi verniki, za morebitne prispevke. Smo v veliki stiski, ker ne moremo plačati računov. Prispevke lahko pošljete na Katoliški glas. V upanju, da boste aktivno prisluhnili »klicu na pomoč«, se vam že v naprej iskreno zahvaljujem. Naj bo dobri Bog vaš plačnik.

Jože Špeh vic.

Razmišljanje pod šotorom

Tabor se bliža koncu. Še nekaj dni bom lahko preživela v neposrednem stiku z naravo, v prijetni družbi bratov skavtov, nato pa se bom morala spet vključiti v vsakodnevni življenjski ritem. A ti dnevi skupnega delovanja in življenja v naravi so vame vtisnili nepozabne trenutke, katerih se bom še kdaj gotovo spominjala. To je bil čas dela in truda, pa tudi čas razvedrila, pogovorov, razmišljanja, prijateljskih stikov. Koliko prijetnih uric v objemu narave in njenih lepot!

Morda pa je kdo izmed nas prišel na tabor le z namenom, da bi se za nekaj dni oddaljil od domačega kraja, da bi pozabil na vsakodnevne skrbi in našel tu zatočišče pred kaotičnim svetom? A taborno življenje nam gotovo pomeni nekaj več: to ni le beg iz kaosa, iz realnosti, to je za nas tudi duhovna osvoboditev in iskanje popolnosti, ki se kaže prav v tem, da zmoremo ceniti vsako malenkost, vsak najmanjši drobček življenja, ki ga ponavadi kar prezremo ali pa ga sploh ne opazimo. Tabor je torej zgrajen iz takih malih drobcov, ki jih mi s skupnimi močmi moramo strniti v nerazdružljivo celoto. Tu seveda mora vsakdo upoštevati določena pravila, brez katerih tabora ne bi bilo. Le tako je med nami lahko zavladalo prijateljsko vzdušje.

Višek vsakodnevnega življenja na taboru predstavlja taborno ogenj, okrog katerega se zberemo, da skupaj zapojemo, zaplešemo, zaigramo in se zahvalimo Bogu za bogate trenutke, ki jih tu doživljamo. Ob tabornem ognju sem tudi sama doživela svoj »krst«, ko so mi skavti s posebnim obredom izbrali skavtsko ime. Včasih pa so naš program obogatili tudi tisti skavti, ki so prišli le na obisk, ali pa krajevna skupina skavtov iz Ilirske Bistrice, ki se je vključila v naše delo in popestrila večerni nastop ob tabornem ognju.

Žal se tudi ti trenutki bližajo koncu, vsakdo izmed nas bo znova nadaljeval svojo pot po običajnem ti-

ru, a se bo v svoji notranjosti morda le čutil nekoliko močnejšega in bogatejšega.

Jadranka Cergol

Samo 128 prvošolčkov

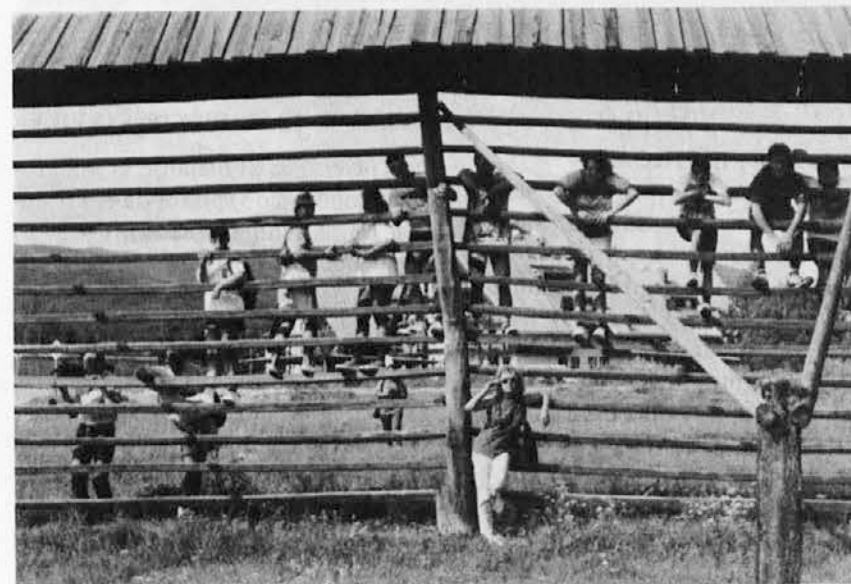
V prvih razredih slovenskih osnovnih šol na Tržaškem bo v prihodnjem šolskem letu sedelo 128 otrok, to se pravi kar 32 otrok manj kot lani. To je nič kaj spodbuden podatek, ki nam ga nudijo predpisi v osnovne šole. Kar sedem šol (Sv. Frančišek, Cerovlje, Mavhinje, Gabrovec, Briščki, Boršt in Pesek) ne bo imelo prvega razreda, tri šole (Sv. Frančišek, Cerovlje in Mavhinje) pa so popolnoma prazne.

Podatki so v sovzvočju z demografskim nihanjem na tržaškem teritoriju, saj so se letošnji prvošolčki rodili v tistem obdobju, ko je rodnost v naših krajih dosegla svojo najnižjo točko. To nihanje je za strokovnjake nekaj normalnega, ni pa normalno za našo družbo, za našo manjšino pa še posebej ne.

Rigelnik obiskal SKGZ

Predsednik slovenskega parlamenta Herman Rigelnik je v četrtek, 5. t.m., obiskal Slovensko kulturno-gospodarsko zvezo. Pri obisku so ga spremljali predsednik odbora za mednarodne odnose Zoran Thaler, predstavnik italijanske manjšine v Sloveniji Roberto Battelli in konzul Slovenije v Trstu Jože Šušmelj. Rigelnik se je mudil tudi v uredništvu Primorskega dnevnika, v Šempolaju pa se je sestal s skupnim predstavništvom Slovencev v Italiji.

Pogovor se je seveda sukal okoli političnega položaja slovenske manjšine v Italiji in okoli tega, kaj lahko stori Slovenija. Glede tega snujejo v odboru za mednarodne odnose oblikovanje pododbora s poročevalcem, ki bo imel tudi funkcijo veznega člana med tem organom in raznimi slovenskimi manjšinami v drugih državah.

Nepozabni prizor iz počitniškega življenja

Pisec Aravkanije je odšel v večnost

»Pet slovenskih duhovnikov bomo na skrivnostnem terenu opravili skrivnostno daritev.« Tako je zapisal Andrej Prebil v zadnji črtici Peterica pri princesi v knjigi Aravkanija, ki jo je kot letošnje mo-horsko branje izdala GMD. Enega izmed te peterice ni več, Andrej Prebil je namreč odšel v večnost tam v daljni deželi na jugu Čileja, kjer je bila njegova zadnja življenjska postaja. V zadnji bolezni se je sicer za-tekkel v bolnico in umrl v glavnem mestu Santiagu 28. junija 1993. Učal-ka je 81 let. Gotovo mu je bilo v ve-liko zadoščenje, da je prav za njegovo osemdesetletnico GMD izdala njegovo knjigo o Aravkaniji, tej do sedaj za nas nepoznani deželi.

Andrej Prebil je bil misijonar lazarist. Med lazariste je namreč vstopil po gimnazijski maturi leta 1932. Mašnik je postal leta 1938. Prestojniki so ga poslali med diasporo v Srbijo, kjer je ostal do konca druge svetovne vojne. V Makedoniji so mu oblasti začele nagajati, zato se je vrnil v Slovenijo, kjer pa zopet ni našel miru; zato je skrivaj odšel preko meje v begunstvo. Toda srce ga je že od mladih let vleklo na Kitajsko v misijone. Res je tja odšel, toda le za sedem let (1947/52), ko so ga komunistične oblasti po zmagi nad Čankajšekom pregnale kot vse tujce. Ustavil se je v Buenos Airesu, od koder so ga predstojniki poslali v Čile. Toda v Kanadi v Torontu so lazari-sti ustanovili dve župniji za Slovence, zato so ga poklicali v Toronto in nato v Montreal. Ko so prišli v Ka-

nado mlajši sobratje lazaristi, je Andrej znova odšel v Čile, ker se mu je zdelo, da bo tam bolj njegovo mesto med preprostimi indijanskimi rodovi Mapuče na jugu države. Svoje misijonske izkušnje in doživetja je opisal ravno v Aravkaniji.

Znova jo berimo prav v spomin na pisca, ki je odšel k Princesi, Mariji Vnebovzeti.

ŽUPNIJSKA SKUPNOST MAČKOLJE

vabi na praznovanje svojega zavetnika

sv. Jerneja

vse župljane in vernike iz bližnjih župnij v torek, 24. avgusta, ob 20. uri.

Maševal bo novomašnik David Taljat iz Tolmina.

Podelil bo tudi novomašni blagoslov in opravil tradicionalni blagoslov vozil.

OBVESTILA

Na Pečah pri Boljuncu bo v cerkvi posvečeni Vnebovzeti sv. maša na viljo, 14.8., ob 18. uri.

Sv. maša za duhovne poklice in mladino bo v Barkovljah v četrtek, 2. septembra, ob 18.30. Pridite od vsepovsod, da v čim večjem številu prosimo Boga, naj vzbudi nove duhovne poklice, že izbranim pa da moči in vztrajnosti! Vabijo Barkovljani, Slovenska Vincencijeva konferenca in Klub prijateljstva.

V teh dneh izide zgodovinsko zanimiva knjiga pisatelja Ivana Korošča, izseljenca iz Argentine, z naslovom:

Prva nacionalna ilegala - Štajerski bataljon

Pisatelj - edini preživeli prvoborcev nacionalne ilegale proti okupatorju in komunističnemu nasilju - opisuje organizacijo, nastop in boje na terenu od maja 1942 do julija 1943.

Delo je važen zgodovinski dokaz

Za kratek čas

BRANKO

ŠTEVILČNICA

1	13	2	6	4	3	10	7	12
2	3	5	1	6	4	5	1	3
3	5	1	11	8	4	5	2	10
4	2	3	1	9	2	7	3	1
5	6	4	9	8	2	7	5	1
6	1	9	1	6	2	8	4	5

VOŠČILO

1) ŠTEVILČNICA

Istim številkam odgovarjajo vedno iste črke.

1) prebivalec zavoda 2) aleja, lepa mestna ulica z nasadi 3) francoska restavracija, boljša gostilna 4) veliko mesto v Avstraliji, tudi žensko ime 5) veliki francoski filozof, razsvetljenec (1694-1778), pravo ime François-Marie Arouet 6) dvigalo za blago, dvigalno odnašalo.

V prvem in tretjem stolpiču navpično dobiš začetni del voščila.

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

1) Evrazija 2) blejanje 3) Manitoba 4) obešenec 5) piramida 6) kresnica 7) Michigan 8) antiteza 9) studenec 10) surovina

V LABIRINTU - ZATEMNITEV
1) namaz 2) stara 3) Katul 4) Terni 5) Lokev

1) zaman 2) astra 3) lutka 4) Inter 5) volek

ZALIV

1) proces 2) dreser 3) propan 4) prasec 5) Diogen 6) stotak

DRAGA - REPEN - PROSEK

SLOVENSKA SKUPNOST Sekcija v občini Dolina

NAŠ PRAZNIK v Zabrežcu pri Borštu

V soboto, 21. avgusta

ob 18. uri odprtje kioskov
od 20. ure dalje ples, igra ansambel TAIMS

V nedeljo, 22. avgusta

ob 15. uri odprtje kioskov
ob 18. uri kulturni program:
• koncert godbe na pihala Breg
• pozdrav in politični govor
od 20. ure dalje ples z ansambлом KRT iz Stranj pri Kamniku

V ponedeljek, 23. avgusta

od 20. ure dalje igra ansambel California iz Kranja

odpora slovenske mladine proti okupatorju izven OF in odpora proti komizmu.

V prepričanju, da je knjiga važen doprinos k resnici preteklega slovenskega časa, vas vabimo na predstavitve knjige, ki bo v petek, 13. t.m., ob 11. uri na Poljanski 2 v Ljubljani.

Čestitke

V petek, 6. avgusta, je pri Sv. Ivanu gospa Marija Bizjak dopolnila 90 let. Celotna svetoivanska slovenska župnijska skupnost ji ob tem visokem in častiljivem jubileju čestita in vošči še na mnoga zdrava in srečna leta.

DAROVI

Za cerkev v Ricmanjih: Marija Hrvatič, Ricmanje (v spomin pok. moža Justa) 85.000; Eda Rodela, Log (v spomin pok. moža Adrijana) 85.000; Milka Petaros, Trst (v spomin na pok. mamo Ano) 50.000; Marčela Vatovac, Ricmanje 50.000; M.B., Trst 300.000; N.N., Domjo 100.000 lir.

Za cerkev v Logu: Ana Hrvatič, Log (v spomin pok. moža Justa) 20.000; Pepca Žuljan, Log 50.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandiča pri Domju: Štefka Lukežič, Trst 10.000 lir.

Za lačne po svetu: Valerija Grizoni, Krmenka (v spomin pok. sorodnika Ernesta Bordona) 35.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu N.N. ob obletnici 100.000 in za cerkveni pevski zbor 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob pokojnega Hermenegilda Podberšiča daruje druž. Ferletič za cerkev v Doberdolu 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: ob krstu Daniela Doz-Križmančič 150.000; Caharija 50.000; N.N. 40.000; v spomin pok. Maria Renzi 100.000; Radovič 5.000; Rade-tič 50.000; Paulina 20.000; Gerli 5.000; Caharija 35.000; Kobau 45.000; Caharija 50.000; Panizzutti 5.000; Gorjup 20.000; Gabrovec 5.000; Jazbec 50.000; Radovič 15.000; Mandič 35.000; N.N. 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob pokojne Ele-ne Milanese - Tudor daruje 30.000 lir za nagrobni spomenik pok. Ubaldu Vrabcu gospa Cernigoj-Bisogni Mery iz Trsta.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni.

2) TULCI

1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								

Zadnji zlog je pri vseh besedah enak. Opisi za tri črke med debelejšima navpičnicama pa so:

1) naslov etiopskih plemenitašev 2) grški bog pastirjev 3) znan jadranski otok 4) velika evropska reka 5) resnica 6) muslimansko moško ime 7) zasledovanje živali 8) okrajšano moško ime Edvarda 9) okrajšava za denarno enoto bivše Jugoslavije.

Skozi lik v pomešanem vrstnem redu:

edina hči - rahla ranitev - kar se odceja, produkt - lažja poletna obutev - ilovica, koča iz ilovice - znani odpravni posel s čiščenjem, eksekucija - podobnost, sorodnost - slovansko žensko ime - drugo ime za trsko.

V prvem stolpcu navpično dobiš drugi del voščila.

3) CVETICE - IZPOLNJEVANKA

1	○				A	N	
2		○					J A
3	○				J	A	
4		○					N T

1) nizka, modro belo rumena ali vijoličasto cvetoča gomoljna petunikovka (crocus)

2) južnoameriška enoletna lepota razhudnikovka, ki lepo cvete v poletju

3) rod visokih čebulnih trajnih zelik enokaličnic - bele in rjavo-rdeče barve

4) sredozemska čebulna liljevka, ki cvete zgodaj spomladi.

Na poljih s krogci dobiš predzadnji del voščila.

Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Spored od 15. do 21. avgusta 1993

Nedelja: 8.30 Ave Marija v lahki glasbi. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. Janez Povše: »Vse je dosti lepše, Martina!« 11.00 Vladimir Jurc-Boris Kobal: »Lahko noč, gospod...« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Na počitnice (ponovitev). 13.20 Glasba po željah. 14.10 Mario Uršič: »Franc in njegovi«. 1. del. 15.00 Praznični utrinek. 15.30 Koncert ob 25-letnici moškega zbora Igo Gruden iz Nabrežine; vodi Ksenija Kos. 17.00 Paolo Ferrari: »M'đežija za ano balano pupo«.

Ponedeljek: 8.10 Iz Četrtekovih srečanj. 9.15 Otroški knjižni sejem. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 12.00 Po južnoameriških vrhovih. 12.40 Slovenski zbori. Mešani zbor Obala iz Kopra vodi Mirko Slosar. 13.30 Znaš ta zadnjo? 14.10 Filmi na ekranih. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden Wolfgang Amadeusa Mozarta.

Torek: 8.10 Irena Žerjal: V mreži metafor. 9.15 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 12.00 Fokus. 12.20 Made in Italy. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Na počitnice. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album. 18.00 Vladimir Jurc-Boris Kobal: »Lahko noč, gospod...«

Sreda: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 8.40 Slovenska lahka glasba. 10.10 Koncert v gledališču Miela v Trstu. 11.30 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 12.00 Primorske mavrice. 12.40 Slovenski okteti. Oktet bratov Pirnat; umetniški vodja Tone Juvan. 13.20 Orkestralna glasba. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 14.10 Bardo '92. 15.00 Poletni mozaik.

Četrtek: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.15 Muzeji v naši deželi. 10.10 Koncert v Križnem hodniku v Piranu. 11.30 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 12.00 Vojna je obrt, kruta in egoistična. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Filmska srečanja. 15.00 Poletni mozaik.

Petek: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.15 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 12.00 Razglednice iz Srednje Amerike. 12.40 Zborovska glasba iz našega arhiva. Mešani zbor Lojze Bratuž iz Gorice vodi Stanko Jericijo. 13.20 Števerjan '93. 14.10 Na počitnice. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 Otroški kotiček. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 12.00 Za črte, za bogove nad oblaki. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Z naših prireditev (ponovitev). 15.30 Živeti zdravo. 16.00 Bile so stezi-ce... 16.15 Glasba za vse okuse. 17.10 Klasični album. 18.00 Mario Uršič: »Franc in njegovi«. 2. del.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga - Cooperativa:
Goriška Mohorjeva
Riva Piazzutta, 18 - Gorica - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA